

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Hermed har jeg den Ære for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v. Lovforslaget, der er vedtaget i det andet høje Ting, gaar ud paa, at Loven skal forlænges uændret til Udgangen af Marts næste Aar.

Loven er, som det vil være alle bekendt, Grundlaget for den Regulering af vort økonomiske Samkvem med Udlandet, som vor Valutasituation desværre fortsat gør det nødvendigt at bibeholde, og Loven er endvidere Grundlaget for Iværksættelsen af Foranstaltninger til Regulering af Vareproduktion og Varefordeling, som Hensynet til at sikre en hensigtsmæssig Forsyning og en ligelig Fordeling — saa vidt muligt — af Varebeholdningerne gør nødvendig. Loven danner ogsaa Grundlaget for de almindelige Forskrifter om Overførsler af Betalinger til og fra Udlandet og endelig for de særlige Regler om Kontrol med udenlandsk Ejendom her i Landet; i øvrigt er denne sidste Kontrol, bortset fra de særlige Bestemmelser vedrørende tysk og japansk Ejendom, for største Delen afviklet nu.

Særlige Bestemmelser med Hensyn til Reguleringen af Indførselen har vi nu haft i en lang Aarrække, og indgribende Foranstaltninger angaaende Vareudførsel, Produktionsreguleringer og Rationeringsforanstaltninger m. v. har paa alle vigtige Omraader været iværksat lige siden Begyndelsen af den store Krig. Stort set mulig-
gør de økonomiske Forhold i Verden ikke, at alle disse Foranstaltninger afvikles, og jeg tror, at der i alle ansvarlige Kredse maa være Enighed om, at det er nødvendigt fortsat en Tid fremover at bibeholde det Instrument for Regeringen, som er givet den i Hænde ved denne Lov.

Den Diskussion, der undertiden i voldsomme Former, baade inden for politiske Kredse og i Erhvervskredse, rejser sig angaaende Vareforsyningsloven, tager da heller ikke saa meget Sigte paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det er nødvendigt at have Loven, men mere paa, om Loven administreres paa den mest hensigtsmæssige Maade. De Forhold, i hvilke der med Hjælp af Vareforsyningsloven fra Regeringens Side gribes ind, er jo — det maa erkendes — af afgørende Betydning baade for de enkelte Erhverv, ja, for de enkelte Erhvervsvirksomheder, og for den store Kreds af Forbrugere; det kan ikke forventes, at der

altid i alle Kredse vil herske fuld Enighed om den rette Maade at varetage de erhvervs-mæssige Interesser paa og de Forbrugersinteresser, der berøres af de gjorte Indgreb. Dette har da ogsaa manifesteret sig meget kraftigt, ikke mindst i den politiske Debat i Tiden siden Krigens Ophør.

Hvad enten det drejer sig om Tilrettelæggelse af Importbegrænsninger, om Produktionsforskrifter eller om Rationeringsbestemmelser, er det klart, at Administrationen sker under en nøje Afvejning af de ofte modstridende Hensyn, man maa tage for paa saa lempelig Maade som muligt at iværksætte nødvendige Restriktioner. Fra Handelsministeriets og Varedirektoratets Side iværksættes nødvendige Indgreb stedse med Bistand af de paagældende Erhverv, og jeg kan for mit Vedkommende sige, at jeg kun har Grund til at takke Erhvervsorganisationerne for den Loyalitet, med hvilken de paagældende Organisationer stiller deres Sagkundskab til Raadighed for Myndighederne ved Tilrettelæggelsen af de forskellige Ordninger. Det er indlysende, at Myndighederne ikke sjældent maa træffe Bestemmelser, der strider mod Erhvervenes egne Interesser, men i det store og hele vises der fra Erhvervenes Side Forstaaelse for Nødvendigheden af Indgrebene. Og selv om der naturligvis finder Overtrædelser Sted, saa ved jeg dog, at man fra ansvarlige Erhvervskredse har den fulde Forstaaelse af Nødvendigheden af at efterleve de givne Forskrifter.

Jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Bestemmelser eller paa en detaljeret Gennemgang af de Omraader, paa hvilke der i Henhold til Loven gribes ind. Under Udvalgsbehandlingen i Folketinget er der stillet mig en Række Spørgsmaal, og Besvarelserne af disse — hvoraf de fleste allerede er afsendt fra Handelsministeriet — vil blive optrykt og saaledes staa til Raadighed for det høje Tings Medlemmer. Jeg kan yderligere oplyse, at jeg — som de ærede Medlemmer nok ved — har givet Tilsagn om at holde det Udvalg, der bliver nedsat, orienteret om den økonomiske Udvikling her i Landet.

Med disse Bemærkninger skal jeg til-lade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Josef Andersson: Efter den indgaaende Debat, der har været ført i det andet høje Ting om de erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, og hvorunder mit Partis Synspunkt med Hensyn til disse Forhold er